

فاجعه انگلیسی قحطی ایران؛ بزرگ‌ترین جنایت جنگ جهانی

شاید شما هم چیزی از قحطی بزرگ ایران در سال‌های ۱۲۹۶ تا ۱۲۹۹ شمسی شنیده باشید. علی‌رغم موضع بی‌طرفی، انگلیس، روسیه و عثمانی دمار از کشور ما درآوردند. روسیه و عثمانی قبل از پایان جنگ، کشور ما را ترک کردند، اما انگلیس ماند و با سیاست‌های بازرگانی و مالی خود، عامل اصلی این قحطی بزرگ شد. نیمی از جمعیت ۲۰ میلیونی آن روز ایران، مردند. این عدد از هولوکاست دروغین و کشته‌های هریک از طرفین جنگ جهانی اول بیشتر است. انگلیسی‌ها نه تنها برای کاستن از شدت قحطی کاری انجام ندادند، بلکه با خرید گسترده غله و مواد غذایی در ایران (برای نظامیان و اسب‌های آنان) و صادرات آن، آتش زدن آن (برای این‌که دست عثمانی‌ها نیفتد!)، وارد نکردن غذای موردنیاز نظامیان خود از هند و بین‌النهرین (برای آزادسازی ظرفیت کشتی‌ها)، ممانعت از ورود غذا از ایالات متحده و اتخاذ سیاست‌های مالی (از جمله نپرداختن درآمدهای نفتی به ایران)، قحطی‌ای را که خود به وجود آورده بودند، شدت بخشیدند. تصورش سخت است اما مردم ایران به خوردن ریشه درختان، سگ و مردار انسانی پرداختند. دولت انگلیسی رضاخان هم نتوانست غرامت بگیرد.

